

ÍTRÓTTUR FÓTBÓLTUR

VÍKINGARNIR VÓRU RÆTTILIGA Í ESSINUM

Sam, Sølvi og Sigfríður vóru nýggi íblásturin til felagsliðið í Eysturkommunu, sum so rudduliga blásti ikki væl upplagda felagsliðið hjá teimum í Sundalagnum av vøllinum í finalu, har tað ongantíð reið um snarið

Jóannes Hansen

Tað riggar ólíka betri hjá EB/Streymi, tá ið mótstøðuliðið í steypafinaluni er ÍF, enn tað ger, tá ið mótstøðuliðið er Víkingur. Tað er sjón fyri søgn: í 2009 vann Víkingur á EB/Streymi, í 2010 vann EB/Streymur á ÍF, í 2011 vann EB/Streymur á ÍF, í 2012 vann Víkingur á EB/Streymi, og leygarkvøldið var Víkingur aftur omaná í finalu ímóti EB/Streymi.

Sigurin var rudduligur. Meðan tað í fjør var neyðugt við bæði longdari leiktið og brotssparkskapping, so var hesa ferð einki at tosa um. Tá ið fyrri hálvleikur var knappliga hálvrunnin, var Víkingur frammafyri 2-0, og síðani var spurningurin meiri, hvussu stórusigurin fór at verða, heldur enn hann var, um tað skuldi eydnast EB/Streymi at svara aftur.

Sundalagið hevði ein trumf. Hann varð spældur út beinanvegin, og Arnbjørn Hansen vísti, hvussu nógv býr í honum, tá ið hann av brotsteigarmarkinum og eftir innlegg úr høgru sendi bóltin í tvørtræið aftanfyri Geza Turi. Tá vóru marginalirnir ikki við Rúna Nolsøe og hansara monnum, og tað verður ósvaraður og – so plagdi maðurin at taka til – hypotetiskur spurningur, hvussu tað hevði lagað seg,

um Arnbjørn hevði lagt EB/Streym framum, og um vandamiklasti álopsspælarin av øllum í føroysku kappingini hevði verið førur fyri at spæla alla tíðina.

Men vøddaskaðin gjørdi vart við seg, áðrenn tíggu minuttir vóru farnir, og Arnbjørn varð stórliga saknaður.

Millum lítið og einki riggaði hjá EB/Streymi. Tað kendist sum um, at alt liðið var skeivt upp á bein, og hóast sigursvandu

spælararnir sjálvandi vildu vinna enn eitt steyp og enn eitt atgongumerki til altjóða fótbólt, so var tað torført at siggju, hvussu hetta varð kanaliserað í hugburðin, sum skal til.

Umframt at broddurin varð burtur úr álopinum, so gekk tað illa at fáa skipað samanspæl í lag á miðvøllinum, og verjuparturin var ikki sannførandi. Tá verður ikki bara hugsað um teir fyra í aftastu røðini, men eisini um sambandið millum miðvøllin

og álopið og ikki minni miðvøllin og verjuna. Styrkin hjá EB/Streymi plagar at vera umstillingarnar og skjótt og hugflogsríkt samanspæl. Soleiðis var tað ikki hjá EB/Hetta sást lítið til. Ofta vóru sendingarnir ikki nógv neyvar, og tað bar bóltap við sær, og harvið vóru tað EB/Streyma spælararnir, sum oftast runnu aftaná mótstøðumonnunum. Soleiðis plagar tað ikki at vera, og tað kendist, at hetta var ørkimlandi og orkudrenandi.

Í sovernum førum plagar ofta roynd at verða gjørd at leggja meiri fyri, og tá plaga gul kort at spyrjast burturúr. Soleiðis var tað ikki hjá EB/Streymi. Rúni Gaardbo, sum greiddi sín setning væl, hevði triggjar ferðir ostafllísina á lofti, og allar triggjar ferðirnar vóru tað teir á vinnaraliðnum, sum vórðu sektaðir.

Sum 2. hálvleikur fór, og tíðin gekk undan, tóku víkingarnir seg alt longri aftur á vøllin, uttan at teir tó pakkaðu seg saman í og kring

egnan brotsteig. Tá høvdu teir í EB/Streymi bóltin væl meiri enn mótstøðumenninir, men tað bar ongantíð vandamiklar støður við sær. Roynt varð við útskiptingum, og álopsbogin varð spentur við at Egil á Bø varð fluttur fram í álopið, men tað segði tað sama. Hetta var stutt sagt ikki dagurin hjá EB/Streymi, sum annars so ofta hevur víst seg at evna at vera á toppinum, tá ið mest umræður.

Spurningurin er nú, um ella nær sigursvanda liðið fer at megna at reisa seg. Onkrir av mest royndu spælarunum kendust í finaluni at vera rættuliga troyttir og slitnir. Fyrr í ár hevur Víkingur vunnið 3-0 á heimavølli ímóti EB/Streymi, og í Streymnesi var úrslitið málleysur javnleikur. 6. oktober hittast liðini aftur í Streymnesi, og tá skal nógv venda øðrvísi, enn tað gjørdi leygardagin, um víkingarnir ikki skulu vinna fulla úrtøku.

Víkingar í essinum

2-0 sigurin var greiður og harvið ongantíð hóttur. Merkisvert er tað, hvussu essini hava verið við til at flyta liðið frá at vera hótt av niðurflyting og til at vinna steypakappingina og við pilinum beint uppeftur í landskappingini.

Sigfríður Clementsen